

унижена, заобиколена съ врагове. Още по-голяма бѣ неволята на нашитѣ поробени братя. Българскитѣ училища въ поробенитѣ земи бѣха затворени, българскитѣ езикъ се изхвърли отъ църквитѣ, българското име бѣ потъпкано. На българитѣ тамъ бѣ забранено да говорятъ, да се молятъ и да се учатъ на своя майчинъ езикъ. Тѣ бѣха подхвърлени на свирепи жестокости и гонения. Нѣщо повече. Нашитѣ съседи забраниха да се пише и говори за тѣхнитѣ страдания. Тѣ забраниха всѣкакви посещения между най-близки роднини отъ дветѣ страни на границата, тѣ имъ отнеха свободата да говорятъ и да се молятъ на български. Но тѣ не можяха да сломятъ тѣхния български духъ. „Не се гаси туй що не гасне!“

Враговетѣ гонѣха, убиваха, заплашваха, но тѣ не успѣха. Тѣ не можяха да изкоренятъ у поробенитѣ братя надеждата въ българската правда. Нищо не помогна да се претопи и раздѣли българскитѣ народъ — нито преследвания и убийства, нито теленитѣ мрежи, нито вѣлчитѣ ями и многобройнитѣ стражи. Той живѣеше единенъ, сплотенъ въ споменитѣ за великото минало и въ своитѣ чудни блѣнове за щастливо бѣдеще. Най-после то настѣжи. Победоносното воинство на нашитѣ могъщи съюзници Германия и Италия срази враговетѣ ни. Робскитѣ вериги на поробенитѣ братя паднаха, и ние сме щастливи да изживѣемъ великитѣ дни на българското обединение.

Нека Богъ благослови великото българско дѣло, за да пребѣде въ всички вѣкове могъща и силна българската държава.

Да живѣе велика България!

Хвала и признателностъ къмъ освободителното дѣло на Германия и Италия!